

Эҳромдаги кишининг кийимлари

Image not found or type unknown

10:24 / 09.06.2024 1936

هُنَعُ هَلْ لَ اِي ضَرَّ رَمُعِ نُبَا نَع
هَلْ لَ لُ وُسَرَّ اِي : لَ اَقِ اَلْجَرَّ نَأ
نَمُ مَرْحُمُ لَ اُسَبْلَي اَم
سَبْلَي اَل : لَ اَقِ : اَبَايِّ ثَلَا

أَلَوْ ، مِئَامَ عِلَالِو ، صُمُوقِلَا
سِنَارَبُلَا أَلَوْ ، تَالِي وَا رَسَلَا
دِجِي أَلُ دَحَا أَلِ فَا فِخْلَا أَلَوْ
نِي فُخْ سَبَلِي لَفِ نِي لُغَن
نَمَلَفُ سَأْمُهُ غَطْقِي لَوْ
نَم أَوْ سَبَلَتِ أَلَوْ ، نِي بَعَكُلَا
نَارْفُغَزُهُ سَمِ أَيُّ شِبَايُّ ثَلَا
سُرُو وَأُ

Ибн Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Бир киши:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Эҳромдаги киши қайси кийимларни кияди?» деди.

«Кўйлақлар, саллалар, шалворлар, кулоҳлар, махсиларни киймайди. Аммо кийгани кавуш топмаса, махси кийиб, ошиғидан пастидан кесиб олсин. Заъфарон ва варас теккан кийимларни кийманглар», дедилар».

Шарҳ: Умуман олганда, эркак киши эҳромга кирганда тикилган нарса кийиши мутлақо мумкин эмас.

«Заъфарон» сариқ рангли ўсимлик бўлиб, уни кийимларга кўпроқ хушбўй нарса сифатида суртилган.

«Варас» Яманда ўсадиган сарғиш-қизил ўсимлик бўлиб, у ҳам хушбўй нарса сифатида ишлатилган. Ҳаж ва умра қилувчи киши эҳром кийимига бу икки нарсани суртиши мумкин эмас.

Эҳромдаги эркак кишининг оёқларининг уст қисми очиқ бўлиши лозим. Шунинг учун кавуши йўқ одам махси кийишга мажбур бўлса, унинг ошиғидан пастини кесиб ташлаши лозим.

دَجِي مَلْ نَمِ : ةَي اُورِ ي فَو
سَبْلِي لَفِ نِي لُغْن ل ا
ا ر ا ز ا د ج ي م ل ن م و ن ي فُ خ
ل ي و ا ر س س ب ل ي ل ف

Бошқа бир ривоятда:

«**Ким кавуш топмаса, махси кийсин. Ким изор топмаса, шалвор кийсин**», дейилган.

Шарҳ: Албатта, кавуш топмаган киши аввалги ривоятда айтилганидек, махсини ошиғидан пастидан кесиб, кияди.

Изор – эҳром боғлаган эркак киши киндигидан пастига тутадиган лунги. Изорни топмаган киши шалвор кийиб олса бўлар экан. Бунда ўша кийимнинг иложи борича изорга яқин бўлиши риоя қилинади.

ي ض ر ة ي م ا ن ب ي ل ع ي ن ع
ي ت ا ا ل ج ر ن ا ء ن ع ه ل ل ا
ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ي ب ن ل ا

لَهَا أَذَقِ نَارَ عَجَلِ ابِ وَهَوِّ مَلَسَ وَ
هَتَيْ حَلِّ رَفِّ صُمِّ وَهَوِّ، هَزْمُ عَجَلِ ابِ
: لَأَقِفْ، هَبُّ جِ هَيْ لَعَوِّ، هَسُّ أَرَوِّ
تُمْرَحَ أَيْ نِيًّا، هَلِّ لَأَلِّ وَ سَرَّ أَيْ
: لَأَقِفْ، يَرَّتْ أَمَّكَ أَنْ أَوِّ هَزْمُ عَجَبِ
لَسَّ غَاوِّ هَبُّ جِ لَأَلِّ كُنَّ عِ عَزْنَا
تَنْ كِ أَمَّوِّ، هَزْمُ صِ لَأَلِّ كُنَّ عِ
هَعْنُ صِ أَفْ كِ جِ حِ يَفْ أَعْنُ أَصِ
: هَسُّ مَخْلَأِ أُمَّ هَاوِّ. كِتَّ رَمُّ عِ يَفِ

Яъло ибн Умайя розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Жаъронада умра ниятини қилиб бўлганларида соқоли ва бошини сариққа бўяган, чопон кийиб олган бир киши келди ва:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Мен умрага эҳром боғладим. Ўзим эса кўриб турганингиздек», деди.

«Устингдаги чопонни еч. Ўзингдаги сариқни юв. Ҳажингда нима қилсанг, умрангда ҳам шуни қил», дедилар».

Иккисини бешовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Демак, умрада ҳам худди ҳаждаги каби эҳром боғланади ва ҳажга эҳром боғлаган кишига ҳаром бўлган нарсалар умрага эҳром боғлаган кишига ҳам ҳаром бўлади. Ушбу ривоят қаҳрамони каби тўн кийиш, соқолни бўяш каби ишлар шулар жумласидандир.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 10-жузи